

fastholder ordningen fra 55 år og opefter. Det ville der have været god fornuft i.

Men vi stemmer for lovforslaget, som det ligger her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Med fare for at bryde forretningsordenen ved jeg ikke, om jeg skal stille et spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen.

Jeg kan jo altid spørge, om hr. Ole M. Nielsen ikke er enig i, at hvis finansministeren her for nylig udsendte et brev til ministerierne, som blev offentliggjort i pressen i går, og så efterfølgende går op og siger: Jamen vi har sandelig haft møder helt tilbage fra december, burde finansministeren så ikke i stedet komme med ideer til, hvilke sanktioner man kan sætte ind over for de departementschefer, som så ikke har efterlevet den politik, regeringen har igangsat?

Ulykken er jo sket, det er de ældre medarbejdere, der er blevet fyret, på trods af at man først har sendt besked ud her for nylig ifølge de oplysninger, som vi som opposition har adgang til, og det er dem, der kommer via pressen.

Det andet, det kunne være interessant at få at vide af finansministeren – og det håber jeg, hr. Ole M. Nielsen er enig i – er, hvor store udgifter finansministeren regner med, staten bliver påført ved, at man stopper servicejobordningen. For i bemærkningerne til lovforslaget forudsætter man, at de folk, som ikke får servicejob, forbliver i dagpengesystemet. Det vil sige, at i stedet for at give kommunerne 100.000 kr., skal staten aflevere 150.000 kr. i overførselsindkomst.

Det kunne være interessant, hvis finansministeren kunne give et indtryk af, hvor dyrt det bliver at gennemføre den her ideologiske nedslagtning af servicejobordningen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så får hr. Ole M. Nielsen en kort bemærkning, og så bliver det finansministeren.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det sidste spørgsmål til finansministeren om, hvad det koster at nedskære servicejob, må stå for hr. Ole Sohns egen regning. Det spørgsmål burde han have stillet skriftligt under udvalgsbehandlingen af lovforslaget. Om finansministeren nu har hørt spørgsmålet og ønsker at svare på det, er op til ham – ikke sandt?

Med hensyn til sanktioner over for departementschefer ved jeg ikke, om man har ret mange andre sanktioner end fyringer, og jeg vil sige, at der vil jeg tage hensyn til departementschefernes alder.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg forstår, at det er overraskende for hr. Ole Sohn, at man ikke blot stopper nogle dåbsattester i en maskine og så reducerer antallet af stillinger matematisk efter antallet i en aldersgruppe. Sådan foregår det heldigvis ikke. Det er en dialog, det er en proces på det enkelte arbejdssted, og det er sådan, at det er et ressortområde, der har det fulde ansvar. Det er ikke finansministeren eller Finansministeriet, der bestemmer ressortområdet, eller hvem der i givet fald er ansat eller ikke ansat på et område. Det er den enkelte minister og det enkelte departement, den enkelte styrelse og direktorat, det er de personaleledelser, som er decentrale.

Det, finansministeren kan gøre, er to ting: at sikre, at der er penge centralt til at hjælpe i hele forløbet, dels med konsulentaftaler, dels med omstillingspuljer, og at sikre, som vi har gjort det lige fra før jul og hele vejen igennem, at alle har for øje, at der tages særlige seniorpolitiske hensyn. Det vil sige, at det, hvis man har overtal af medarbejdere, indgår, hvem det er der især ville have svært ved at blive genplaceret. Der indgår også en respekt for den tid, de har været i et ministerium.

Men det er en vurdering, der foregår centralt, den foregår altså ikke i Finansministeriet, men vi har skabt de instrumenter og de instrukser, som man bør holde sig for øje i den proces, man går igennem. Det er det ansvar, vi har løftet.

Jeg siger blot: Jeg kender ikke andre steder, man har gjort mere end det, vi egentlig har gjort i Finansministeriet. Og det er ikke sket for en uge siden, for 14 dage eller en måned siden. Det er sket lige fra før jul og i én lang løbende proces med information i skrivelser og i møder.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er til hr. Ole M. Nielsen, som jeg forstår deler vores ønske om at gøre mere for seniorgruppen.

Har jeg ret i, at hr. Ole M. Nielsen så sent som, jeg tror det var i går i debatten om etableringskontoordningen, vendte sig stærkt imod, at vi